

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Statutární město Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 8, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2014, č. j. ÚOHS-R340/2013/VZ-5568/2014/310/BV, v řízení o kasační stížnosti a) žalovaného z 11. 5. 2016 a b) žalobce z 13. 5. 2016 proti rozsudku Krajského soudu v Brně z 31. 3. 2016, č. j. 31 Af 38/2014 - 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z 13. 5. 2016,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem z 31. 3. 2016, č. j. 31 Af 38/2014 - 57, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2014, č. j. ÚOHS-R340/2013/VZ-5568/2014/310/BV. Žalovaný tímto rozhodnutím uznal vinu žalobce ze spáchání dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Nejvyšší správní soud následně obdržel kasační stížnost od žalovaného (dne 11. 5. 2016) a též od žalobce (dne 13. 5. 2016).

Žalobce (dále též „2. stěžovatel“) se v kasační stížnosti ztotožnil s právním názorem krajského soudu v té části, která se týkala prvního správního deliktu. Nesouhlasí však se závěry krajského soudu, které se týkají jeho viny za druhý správní delikt (krajský soud se v této části ztotožnil se žalovaným). 2. stěžovatel v této souvislosti požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh odůvodnil tím, že vzhledem k namítané nesprávnosti závěrů krajského soudu je pro něj důležité, aby o druhém deliktu bylo rozhodnuto na základě správného právního posouzení a aby skutková podstata, z níž správní orgán bude v řízení vycházet, měla oporu ve spisech.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud zrušil žalované rozhodnutí a tudíž neexistuje právní titul k tomu, aby byla vybrána pokuta za správní delikty. O této skutečnosti proto již vyrozuměl celní orgán, který je příslušným exekučním orgánem a jehož povinností je vrátit zaplacenou pokutu. Dále také v podstatě uvedl, že 2. stěžovatel nijak nekonkretizuje újmu, kterou mu způsobuje rozsudek krajského soudu. Má proto za to, že zde nejsou důvody k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní odkladný účinek obecně nemá, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat.

Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Platí tedy, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedená kritéria znamenají, že odkladný účinek kasační stížnosti lze přiznat jen výjimečně.

2. stěžovatel, jak již bylo výše uvedeno, odůvodnil svůj návrh na pozastavení účinků rozsudku krajského soudu toliko potřebou vyčkat na výsledek přezkoumání správnosti závěrů krajského soudu. Z návrhu ovšem nijak nevyplývá, jakou újmu mu rozsudek krajského soudu, který zrušil žalované rozhodnutí o vině a trestu, nyní vlastně způsobuje. *Ex officio* tuto újmu neshledal ani Nejvyšší správní soud. Možné negativní důsledky nastalé procesní situace – existence dvou protichůdných potenciálně žalovaných rozhodnutí však samy o sobě důvodem k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

Vzhledem k tomu, že z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí mohly pro stěžovatele znamenat relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., nezabýval se již posouzením navazujících kritérií pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy poměřováním, zda by výkon nebo jiné právní následky správního rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jakož ani tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikované pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z <http://www.nssoud.cz>).

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (srov. § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. června 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu